

РЕШЕНИЕ

№ 1446

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12991** по описа за **2019** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63, ал.1

ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. И. Ал М., [дата на раждане] в С., чужденец с хуманитарен статут, с [ЕГН], депозирана чрез адм. Е. Д. от АК-К. против Решение 105584 от 30.04.2019 г. на Софийски районен съд, НО, 105-и състав, постановено по НАХ дело №1974/2018 г., в частта, в която е потвърдено издаденото от Началника на Митница Аерогара С. наказателно постановление №163/19.12.2017 г. С последното на касатора на основание чл.18, ал.1 от Валутния закон е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000 (хиляда) лева за извършено административно нарушение по на чл.11а, ал.1 вр. ал.5 ВЗ.

В касационната жалба се твърди, че решението е неправилно поради неправилно прилагане на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Иска се неговата отмяна и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено. Подробни съображения са изложени в касационната жалба и в съдебно заседание.

Ответникът ТД Югозападна, при Агенция „Митници“, правопреемник на Митница Аерогара С., чрез процесуалния си представител юриконсулт М. Я. в съдебно заседание оспорва жалбата. В представени писмени бележки излага подробни доводи за правилност на решението на СРС. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана.

В настоящото производство от касатора не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХІ касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било наказателно постановление №163/19.12.2017 г., издаденото от Началника на Митница Аерогара С., с което на А. И. Ал М., роден в С., на основание чл.18, ал.1 от Валутния закон е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000 (хиляда) лева за извършено административно нарушение по на чл.11а, ал.1 вр. ал.5 ВЗ и на основание чл.20 ВЗ са отнети в полза на държавата като предмет на нарушението – 33 600,00 американски долара, преизчислени в български лева, съответно – 60 389,62 лв. и 8 670.00 евро, преизчислени в български лева, съответно – 16 957,05 лв. Лицето е санкционирано за това, че на 10.05.2017 г. е декларирал писмено в декларация пред митническите органи парични средства в размер на 33 600,00 американски долара и не е декларирал носените от него парични средства в размер на 8 670.00 евро

С обжалваното в настоящото производство Решение №105584 от 30.04.2019 г., постановено по НАХ дело №1974/2018 г. Софийски районен съд, НО, 105-и състав е приел, че жалбата е основателна по отношение на отнетите в полза на държавата като предмет на нарушението парични средства и неоснователна по отношение на наложената глоба в размер на 1000,00 лева. Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, анализирайки същите, СРС е счел за безспорно доказана описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка, а именно, че в хода на процеса безспорно е установено, че жалбоподателят не е декларирал точната сума, която пренася през граница и че общата сума в него е надхвърляла 10 000 евро. Това обусловило извода му за наличие на съответното нарушение. От субективна страна жалбоподателят е действал с пряк умисъл, защото е знаел с колко пари разполага към момента на пресичане на границата, но умишлено не е декларирал сравнително голяма сума от тях, като общата стойност на наличните към момент на преминаване парите в Ал М. надвишава 10 000 евро.

СРС е приел, че в хода на проведеното административнонаказателно производство не са допуснати нарушения от категорията на съществени, обуславящи отмяна на НП на процесуално основание. Административнонаказателното производство срещу жалбоподателя е започнало по акт за установяване на митническо нарушение, съставен от компетентно длъжностно лице от съответното митническо учреждение, което като митнически орган осъществява функция по митнически контрол и надзор. Изложени са подробни аргументи относно наличие на задължителното му съдържание, предписано в разпоредбата на чл. 42 ЗАНН. СРС е съзрял, че в АУАН не е описано коректно точната сума на нарушението, като актосъставителят е посочил, че жалбоподателят не е декларирал 33600 долара и 8670 евро, а в действителност в декларацията са декларирани 33600 долара. Счел е, че това неточно

описание не е съществено процесуално нарушение и то е отстранено в съставеното наказателно постановление от наказващият орган при съобразяване на всички събрани доказателства. Мотивирано е приел защо счита, че не е нарушен принципа за водене на производството на език, разбираем за нарушителя. АУАН № 62/10.05.2017 г. и придружаващите го документи, са били преведени от български на арабски език и от арабски на български език от заклет преводач, с което правото на защита на жалбоподателя е спазено.

При тези мотиви НП е потвърдено с процесното решение в частта в която е наложено административно наказание – глоба в размер на 1000 лева.

Решението е правилно, а доводите в касационната жалба са неоснователни.

Районният съд е проявил процесуална активност, като е събрал необходимите за изясняване на случая писмени и гласни доказателства. Изследвал е всички релевантни за спора обстоятелства, обсъдил е задълбочено и в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е извел обосновани и правилни правни изводи. Анализирайки същите правилно е приел, че в случая е налице административно нарушение, за което правилно е ангажирана отговорността на лицето.

Пренасянето на парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута за или от трета страна подлежи на деклариране пред митническите органи /чл.11а, ал.1 от ВЗ/. В случая касаторът, след като е пренасял парични средства в описания размер, е следвало да ги декларира изцяло пред митническите органи. Същото задължение е регламентирано и в чл.3 от Регламент №1889/2005г. на Европейския парламент и на Съвета относно контрола на пари в брой, които се внасят и изнасят от Общността: „Всяко физическо лице, което влиза или излиза от Общността и носи пари в брой на стойност 10 000 EUR или повече, е задължено да декларира тази сума пред компетентните органи на държавата-членка, през която влиза или излиза от Общността, в съответствие с настоящия регламент, като задължението за деклариране се счита за неизпълнено, ако декларираната информация е невярна или непълна“. Със събраните по делото доказателства безспорно се установява, че Ал М. е влязъл на територията на Общността през Летище С. – пътници, Терминал 2, салон „Пристигане“ и не е декларирал част от носената от него сума пред митническите органи, въпреки че е бил задължен и така е осъществил процесното нарушение. Турция не е държава - членка на ЕС и се явява "трета страна“ за Общността. Като не е изпълнил това свое задължение, правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност.

Извършеното от касатора нарушение се санкционира с глоба в размер от 1000 до 3000 лв. /арг. чл.18, ал.1 от ВЗ/. На Ал М. е наложена глоба в минимално предвидения размер от 1000 лв. Така определеното по вид и размер наказание е съобразено с разпоредбата на чл.27 от ЗАНН, като са взети предвид: тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. Тежестта на нарушението не е висока, нарушението е извършено за първи път и в резултат на намерението на Ал М. да пренесе парични средства в страната без да ги декларира по надлежен ред при условие, че това е изискване както на българското, така и на европейското законодателство.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилно тълкуване на разпоредбите на закона от въззивния съд и непроизнасяне по конкретно посочени нарушения на правото на защита на санкционираното лице, които настоящата съдебна инстанция

намира за неоснователни. Не е налице противоречие в мотивите на СРС относно факта, че лицето владее български език и назначаването на преводач. Митническата декларация, въз основа на която е образувано АНП, е попълнена собственоръчно от него на български език, като самият той е избрал това. Не е установено да е сезирал органите за затруднения или да е потърсил помощ. Следователно самият той е осъзнавал към този момент и съответно го е декларирал, че владее български език и знае колко пари пренася и какво следва да декларира. Попълнил е декларацията, предал я и на органите, без да демонстрира, че не знае какво прави, и същата е приета. След като сам не е изразил желание, няма как на органите да се вмени задължение в този етап да му превеждат. Причината, поради която впоследствие, при съставяне на АУАН е назначен преводач, е поведението му, демонстриращо невладеене на български език при установяване на нарушението. Именно заради това и за да не нарушат правото му на защита митническите органи са прибегнали до назначаването на преводач, който с извършения превод го е запознал на родния му език с основанията за започване на АНП и с относимите към това факти. Следователно не е налице противоречие в мотивите на решението на СРС, който правилно е приел, че в хода на АНП не е нарушено правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице.

Правилно СРС е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения във формата на АУАН и НП. Макар да не се е произнесъл подробно по всички наведени доводи в тази насока, въззивният съд не е допуснал процесуално нарушение, обуславящо отмяна на решението на това основание. Това е така, тъй като противното не би довело до друг извод. В тази връзка неоснователен е доводът, че с използваните съкращения в наименованията на нормативните актове е нарушен чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН. Тази разпоредба е относима към правната квалификация на нарушението, която е посочена коректно. Не е нарушено правото на защита на лицето, което се защитава срещу фактите, описани в актовете.

Относно наведените доводи за неяснота и вътрешно противоречие в НП досежно описание на мястото, където са намерени недеklarираните суми, настоящият съдебен състав приема, че описаните в касационната жалба неточности и противоречия не са част от съществените елементи от състава на нарушението, а съществените такива са установено безспорно. За съставомерността на нарушение от вида на процесното, е достатъчно да е установено, че лицето при влизане в България от трета страна е носило сума, равностойна на 10000 или повече евро и не я е декларирало коректно в митническата декларация. Тези обстоятелства безспорно са установени. От къде точно са извадени недеklarираните суми и къде точно са се намирали при констатиране на нарушението, не е съществено предвид и факта, че не се твърди или оспорва, че сумите на са на лицето. Следователно и този касационен довод е неоснователен.

Доводите за липса на произнасяне по отношение на посочен порок, свързан с воденото наказателно производство, също са неоснователни. Законосъобразността на актовете и действията в това производство не може да бъде предмет на разглеждане в настоящото.

Предвид гореизложеното настоящата касационна инстанция приема, че в хода на АНП и в хода на съдебното производство пред СРС не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, които да обуславят отмяна на решението и на НП в потвърдената част.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния

съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора съобразно разпоредбата на чл.63, ал 3 ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Предвид своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 105584 от 30.04.2019 г. на Софийски районен съд, НО, 105-и състав, постановено по НАХ дело №1974/2018 г., в обжалваната част, в която е потвърдено Наказателно постановление №163/19.12.2017 г., издаденото от Началника на Митница Аерогара С..

ОСЪЖДА А. И. Ал М., [дата на раждане] в С., чужденец с хуманитарен статут, с [ЕГН] да заплати на Агенция „Митници“ разноски за юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.